

Lukasz Stępień, Paweł Przybyłowicz, Michał Sobieraj
Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie
Wydział Matematyki Stosowanej

Efektywna aproksymacja rozwiązań stochastycznych równań różniczkowych z całkami względem przeliczalnie wymiarowego procesu Wienera oraz punktowej miary Poissona

Niech $T > 0$, $p \geq 2$, $d \in \mathbb{N}$, $d' \in \mathbb{N}$ oraz niech $(\Omega, \mathcal{F}, \mathbb{P}, \{\mathcal{F}_t\}_{t \in [0, T]})$ będzie przestrzenią probabilistyczną z odpowiednio bogatą filtracją.

Rozważmy d -wymiarowe SDE postaci

$$dX(t) = \eta + a(t, X(t)) dt + b(t, X(t)) dW(t) + \int_{\mathcal{E}} c(t, X(t-), y) N(dy, dt), \quad t \in [0, T], \quad (1)$$

gdzie $\mathcal{E} = \mathbb{R}^{d'} \setminus \{0\}$, $W(t) = (W_1(t), W_2(t), \dots)$ jest przeliczalnie wymiarowym procesem Wienera, $N(dy, ds)$ jest losową miarą Poissona z odpowiednią intensywnością na $\mathcal{E} \times [0, T]$, oraz $\eta \in L^p(\Omega)$. Zakładamy również, że N , W oraz η są niezależne między sobą. Ponadto, przy odpowiedniej regularności funkcji a, b, c , równanie (1) posiada jedyne rozwiązanie $(X(t))_{t \in [0, T]}$, patrz [1].

Ogólna postać (1) jest umotywowana dynamiką modeli, w których zakładamy skomplikowaną strukturę skoków (nieciągłości trajektorii) oraz zależność rozwiązania od nieskończenie wielu czynników losowych (ang. *risk factors*). W szczególności, nasze wyniki mają zastosowanie w wycenie instrumentów finansowych (uogólniony model MBS), analizie ewolucji środowiska biologicznego (model drapieżnik-ofiara), czy modelowaniu zjawisk fizycznych (proces Ornsteina–Uhlenbecka).

Naszym zadaniem jest estymacja zmiennej losowej $X(T)$ w normie $L^p(\Omega)$. Definiujemy w tym celu obcięty randomizowany algorytm Eulera $\bar{X}_{M,n}^{RE}$, charakteryzowany poprzez gęstość siatki jednostajnej $n \in \mathbb{N}$ oraz parametr obcięcia procesu Wienera $M \in \mathbb{N}$. Wspomniana randomizacja, zaproponowana w odpowiedni sposób dla współczynnika dryfu a , pozwala otrzymać zbieżność schematu przy założeniu wyłącznie borelowskiej mierzalności ze względu na zmienną czasową dla funkcji a . W pracy [3] wykazujemy także rząd zbieżności skonstruowanego schematu oraz udowadniamy jego asymptotyczną optymalność w odpowiedniej klasie dopuszczalnych algorytmów. W tym celu opieramy się na analitycznej złożoności obliczeniowej (IBC, Information-Based Complexity) oraz błędzie najgorszego przypadku. Otrzymane wyniki teoretyczne rozszerzają rezultaty z [2] poprzez uwzględnienie w modelu (1) procesów skokowo-dyfuzyjnych oraz przeliczalnej struktury szumu losowego.

Prezentujemy także rezultaty przeprowadzonych eksperymentów numerycznych. Zaproponowany algorytm został efektywnie zaimplementowany z użyciem architektury CUDA C na kartach graficznych Nvidia (GPU). Dzięki równoległemu symulowaniu wielu trajektorii procesu otrzymujemy znaczne przyspieszenie działania naszego algorytmu $\bar{X}_{M,n}^{RE}$. Najważniejsze części wspomnianego kodu udostępniamy w [3].

Literatura

- [1] S. N. Cohen, R. J. Elliott, *Stochastic Calculus and Applications*, 2nd ed., Springer, New York, 2015, Chapter 17.
- [2] P. M. Morkisz, P. Przybyłowicz, *Strong approximation of solutions of stochastic differential equations with time-irregular coefficients via randomized Euler algorithm*, Appl. Numer. Math. 78 (2014), 80–94.
- [3] P. Przybyłowicz, M. Sobieraj, Ł. Stępień, *Efficient approximation of SDEs driven by countably dimensional Wiener process and Poisson random measure*, SIAM J. Numer. Anal. 60 (2022), 824–855.